

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733

BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@ork.police.hu

Szám: 29000–105/432– /2009. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **budapesti** lakos által benyújtott panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 294/2010. (V. 19.) számú állásfoglalása megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése a) pontjára és (2) bekezdésére, valamint 109. §-ának (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz, a 1027 Budapest II. kerület Csalogány u. 47-49. címre közvetlenül is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2009. július 4-én a Budapest V. kerületi Erzsébet téren 18:30 óra körüli időben „békés, beszélgető polgárokat” és „nagy mennyiségű” rendőrt látott, a József Attila utcát pedig a Rendőrség lezárta. Panaszában leírja, hogy „ezen fegyveres bűnözők egy csoportja 19 óra 10 perc körüli időben állat módra rá támadt”. Könnygázzal lefújták, megverték, és letépték róla az „egészségvédelmi okból” használt úszószemüvegét. Előállításakor általa elfogadhatatlan módon üvöltöttek vele, a földön húzták, mely közben cipőjét is elvesztette.

Előállításakor a BRFK Gyorskocsi utcai objektumába történt, ahol „még kb. két óra hosszat” az udvaron várakoztatták, megbilincselve. Bilincset csak „dr. Morvai Krisztina és ifjú Hegedűs Lóránt Nagytiszteletű lelkész úr” megérkezése után vették le róla.

Ezt követően az épületbe kísérték, majd onnan a Budapesti Nyomozó Ügyészség Belgrád rakparti épületébe. Kihallgatták, majd megtörtént őrizetbe vétele. Az Ügyészségről visszatértek vele a Gyorskocsi utcai épületbe, és sérüléseit orvos látta el. Panaszolta, hogy a felírt gyógyszereknek nem kapta meg mindegyikét. Másnap (2009. július 6-án) az Ügyészségen ismét kihallgatták, bírósági tárgyalására 2009. július 7-én került sor. Leírja, hogy a tárgyalás után „[...] a] bíró úr meghozta a rendőrállam képviselő elvárásának megfelelő, bűnösségemet megállapító ítéletet...”

A „beadványban” leírtakat a panaszos összességében a „Banánköztársasági katonai diktatúrák rendőrségének viselkedését idéző” eljárásnak, emberi és alkotmányos jogainak sérelmeként értékeli, valamint kérte a Panasztestületet a maga és „215 békés polgár sérelmére elkövetett bűncselekmények” kivizsgálását, és a helyszínen készült videofelvételek kiadását.

II.

A panaszolt rendőri intézkedés tevékenységsorozata összetett tényállást képezett, amelynek minden részletre kiterjedő tisztázására formalizált eljárásban a Panasztestületnek – törvényi felhatalmazás hiányában – nem volt módja, azonban a Ket. alapján folytatott eljárásban történő döntés előkészítése azt szükségessé tette. A tényállás tisztázására foganatosítandó eljárási cselekmények az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésében biztosított 15 napos ügyintézési határidőn belül nem voltak végrehajthatók, ezért 2010. június 21-én a Ket. 33. § (7) bekezdése alapján az ügyintézés határidejének – 2010. június 26-tól számított – huszonkét munkanappal történő meghosszabbítása felől végzésben döntöttem.

III.

A rendelkezésre álló rendőrségi okiratokból a következők állapíthatók meg.

Budapest rendőrfőkapitánya a 01000/36775/2009. ált. számú egyedi utasításával 2009. július 4-én 00 órától 24 óráig Budapest teljes területére fokozott ellenőrzést rendelt el az Rtv. 30. § (1) és (3) bekezdése alapján. A rendelkező rész értelmében az állomány feladata az volt, hogy figyelemmel kísérje a rendezvényekre érkezőket és megakadályozza a jogsértések kialakulását. Ennek keretében igazoltatásokat, ruházat-, csomag- és járműátvizsgálást

hajthatott végre. A fokozott ellenőrzést elrendelő utasítás indokolása szerint 2009. július 4-re nagy számú demonstráció megtartását jelentették be Budapest területére, amely rendezvényeken várhatóan jelentős lesz a résztvevők létszáma.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) 01000-105-716-7/2009.P. számú, a Panasztestületnek írt válaszlevelében foglaltak szerint 2009. július 4-re Budapest területére 16 bejelentés érkezett a Rendőrséghez a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény (a továbbiakban: Gytv.) szerint minősülő rendezvény megtartásáról, ezen belül hét rendezvényt kívántak az V. kerületben tartani. Két bejelentő a Szent István térre, két bejelentő a Kossuth térre, további egy-egy bejelentő az Arany János utcába, a Markó utcába és a Nádor utcába jelentett be rendezvényt. A két Szent István téri rendezvény napirendjeként a következőket jelölték meg: „beszéd a Szabadság téren zajlott jogsértésekről”, illetve „szimpátiatüntetés a koncepciós perek áldozatai mellett”; az egyik Kossuth téri rendezvény célja a következő volt: „tiltakozó tüntetés a Szabadság téri tüntetés megtiltása miatt”, míg a másik Kossuth téri rendezvény bejelentője napirendet nem jelölt meg.

Annak ellenére, hogy az V. kerületi Erzsébet térre a Gytv. hatálya alá tartozó rendezvényt nem jelentettek be 2009. július 4-re, aznap délután több száz fős csoportosulás jelent meg ott azzal a céllal, hogy egy bejelentés nélküli rendezvényen vegyenek részt.

A megjelenteket 16 óra 58 perckor szólították fel a terület elhagyására, figyelmeztették a helyszínen maradókat, hogy őket igazoltatják és előállítják. Mivel a felszólításnak nem engedelmeskedtek 17 óra 19 perckor a rendőrök megkezdtek a kilátásba helyezett igazoltatásokat és előállításokat. A tömeg egy része 18 óra 07 perckor a rendőröket megtámadta, kövel, palackokkal, betondarabokkal dobálták a sorfalat, és a cselekményeket felszólítás ellenére sem hagyták abba. Az események kapcsán összesen 190 főt állítottak elő az Erzsébet térről.

A BRFK 01000-105-794-7/2009.P. számú, a Panasztestületnek írt válaszlevelében foglaltak szerint a felszólítások és figyelmeztetések 20:31 óráig folyamatosan jól hallhatóan folytatódtak.

A panaszos előállításáról készült 01140/511913/2009/id. számú rendőri jelentés szerint az igazoltatásra az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján, az átvizsgálásra a 31. § (1) bekezdése, az előállítására a 33. § (1) a) pontja alapján – „szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érést követő elfogás” – került sor. A jelentés szerint a rendőr kényszerítő eszközt (testi kényszert és bilincset) alkalmazott.

A panaszost a helyszínről célzottan ki akarták emelni, aki azonban a tömegben elmenekült. A jelentés szerint magatartásával mindvégig megvalósította a jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenséget, „amikor a kiemelés megkezdődött, és sikertelensége után a szakasz visszafelé hátrált, [a panaszos ...] a kiemelésben aktívan részt vevő [...] r. fhdgy.[-ot] bal kezén a csukló magasságában egy alkalommal a jobb lábával [...] megrúgta.” A panaszost ezután a tanult fogások alkalmazásával a tömegből kiemelték. Ennek során hámsérülése keletkezett, a karja megrándult. A kiemelés során erősen rúgkapált, az egyik intézkedő rendőrt ismételten megrúgta, melynek következtében cipője leesett. A cipő felkutatása eredményre nem vezetett.

A panaszos a gépjárműhöz kísérése közben továbbra is aktívan ellenállt, megpróbálta magát a vezetés alól kivonni, rángatózott, testét elengedte, cipeltette magát. A történetekről videofelvétel készült.

A panaszost a történetek után hivatalos személy elleni erőszak büntettének megalapozott gyanúja miatt őrizetbe vették. Az iratokból megállapítható, hogy ügyében a bíróság elmarasztaló ítéletet hozott.

IV.

1./ Az ismertetett bizonyítékok alapján az alábbi tényállást állapítottam meg a döntésem alapjául.

2009. július 4-én délután, több száz fős tömeg tagjaként a Budapest V. kerületi Erzsébet téren a panaszos jelen volt egy előre be nem jelentett, a Gytv. hatálya alá tartozó rendezvényen. A rendőri erők a helyszínen hangosbemondón keresztül 16 óra 58 perctől kezdődően több alkalommal felszólították a téren tartózkodókat, hogy jogsértő magatartásukat hagyják abba, távozzanak, illetve figyelmeztették őket, hogy aki nem tesz eleget a felszólításnak, azt igazoltatják majd előállítják. 17 óra 19 perctől megkezdték a kilátásba helyezett intézkedések foganatosítását. A helyszínen tartózkodó panaszos, a felszólítások ellenére, annak ellenállva, több társával a földre ült, és ellenállásukat erősítendő, karjaikat összefonták a mellettük ülő karjaival. A panaszossal az intézkedő rendőr személyesen is közölte, hogy cselekményével szabálysértést követ el, egyenruháját vegye le, a teret pedig hagyja el. A panaszos a már személyesen neki címzett felszólításnak sem engedelmeskedett, annak ellenére, hogy az első felszólítást követően 20:31 óráig (*három óra és tizenkét percen át*) a felszólítások a hangosbemondón keresztül szakadatlanul, jól hallhatóan ismétlődtek.

Az eljárás során szükségessé vált a panaszolt intézkedésben résztvevő rendőri erők által adott tájékoztatás tartalmának vizsgálata is, nevezetesen, hogy megjelölték-e, és ha igen mely okot jelölték meg a tér elhagyására történő felszólítás alapjaként. Minderre kizárólag a panaszos szabálysértés gyanúját felvető cselekményének alábbi értékelése érdekében került sor, és – figyelemmel a Fővárosi Bíróság 20.K.34.132/2008/20. számú ítéletére is – a vizsgálat és az ez alapján a fenti kérdésben hozott döntés nem érinti az illetékes bíróság törvényben biztosított ama kizárólagos jogát, hogy a Gytv. hatálya alá tartozó rendezvény feloszlataása jogellenességének kérdésében érdemben döntsön¹.

Az intézkedés – így az igazoltatás – okát a BRFK vezetője által egyedi utasításban elrendelt fokozott ellenőrzés², valamint e feladatok ellátása során észlelt, a panaszos által elkövetett cselekmények képezik. A panaszos a több órán át folyamatosan elhangzó, majd az ellenállása miatt vele szemben intézkedést kezdeményező rendőr egyedi felszólításának sem

¹ A gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 14. § (3) bekezdése szerint, ha a rendezvényt feloszlatták, a rendezvény résztvevője a feloszlataástól számított tizenöt napon belül pert indíthat a feloszlataás jogellenességének megállapítására.

A Fővárosi Bíróság 20.K.34.132/2008/20. számú ítéletének indoklásában kifejtette, hogy „...a Független Rendészeti Panasztestület az állásfoglalásában és az alperes is határozatában nem a jogszabályoknak megfelelően járt el, amikor a demonstráció jogszerű oszlataásával kapcsolatosan érdemben állást foglalt. Ugyanis arra kizárólag a Fővárosi Bíróságnak lett volna hatásköre, és illetékessége a fentebb említett Gytv. 14. (3) bekezdésében foglaltak alapján, az erre irányuló kereseti kérelem kapcsán.”

² A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 30. § (1) bekezdése alapján a Rendőrség a bűncselekmény elkövetőjének elfogása és előállítása, vagy a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy az ott tartózkodókat igazoltathatja.

engedelmeskedett, ekkor nyilvánvalóan megszegte azon törvényi rendelkezésből eredő kötelezettségét, hogy a rendőri intézkedésnek engedelmeskedjen³.

A Legfelsőbb Bíróság egy másik eset kapcsán megállapította, hogy: „(...) a felperes rendőri intézkedéssel szembeni panasz megtételével fejezheti ki egyet nem értését az ellene foganatosított intézkedéssel szemben, azonban a helyszínen - ellenszegülésével - nem bírálhatja felül a rendőri intézkedés jogszerűségét, a rendőri felszólításnak egyet nem értés esetén is köteles eleget tenni (...)”. (BH2009.382)

Hasonló álláspontra helyezkedett az Ember Jogok Európai Bírósága is: „a kérelmező elmulasztotta saját magatartásának kritikai értékelését akkor, amikor azon egyszerű kötelezettséggel találta magát szemben, hogy eleget tegyen a rendészeti szervek egyik tagja által hozzá intézett törvényes felszólításnak – ez a kötelezettség egy demokratikus társadalomban az általános állampolgári kötelezettségek része.” (Barta kontra Magyarország, 26137/04. sz. kérelem)

Önmagában e tipikus magatartást jogszabály szabálysértésként büntetni rendeli⁴. Emellett a panaszos a jogerős bírósági ítélet hatályát, a jogerősen felozlatott társadalmi szervezet egyenruhájában, annak tevékenységeként feltüntetve, tömegesen fellépő személyek csoportjának tagjaként negligálta, tagadta. Ezáltal a jogállamiság egyik értéktartalmú alapelemét a független bíróságok ítélkezési tevékenységét nyíltan, mások számára észlelhető módon semmibe vette. E magatartás olyan markánsan kifejezett, így kihívó közösségellenességet hordoz magában, melyről az intézkedést elrendelő rendőri vezető, illetve a panaszossal szemben intézkedő rendőr alappal feltételezhette, hogy szabálysértést valósíthat meg e cselekményével is a panaszos⁵.

2./ A panaszos a vele szemben intézkedő rendőrökre rátámadt, ezért – mivel szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érték – elfogására került sor. Elfogását követően az intézkedést továbbra is erőszakos hangnemben és agresszív viselkedéssel akadályozta. Ezek alapján tényszerűen megállapítható, hogy a panaszolt előállítás kellő joggal történt: a tapasztalt körülmények alapján a szabálysértés, és bűncselekmény lehetőségét nyilvánvalóan felveti, ez kellő alapot szolgáltat az előállításra⁶.

³ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 19. § (1) bekezdés alapján a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.

⁴ Az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 23.) Kormányrendelet 40/A. § (1) és (2) bekezdései szerint, aki a rendvédelmi szerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

A fent bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.

⁵ A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 142/A. § (1) bekezdése szerint aki olyan kihívóan közösségellenes magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotrányozást vagy riadalmat keltsen, elzárással vagy százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

⁶ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. § (2) bekezdés *b) és f)* pontok alapján a rendőr előállíthatja azt a személyt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható; aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani.

Az előállítás tényére, jogalapjára és jogszerűségére vonatkozó panaszt tehát – mint alaptalant – elutasítom.

3./ Az Rtv. indokolása szerint a bilincs a szökés és a támadás megakadályozására szolgáló megelőző, védelmi jellegű kényszerítő eszköz, alkalmazása előzetes ellenállás tanúsítása nélkül is szóba jöhet: „(...) alkalmazása előzetes ellenállás tanúsítása nélkül vagy fizikai kényszer folyamánként is szóba jöhet. Az alkalmazás törvényi feltétele azonban, hogy kizárólag személyi szabadság korlátozásával járó rendőri intézkedés keretében (elfogás, előállítás, elővezetés, őrizetbevétel) alkalmazható.” Az Rtv. 48. §-ában foglaltak, valamint az ahhoz fűzött magyarázat alapján megállapítom, hogy az intézkedő rendőr jogszerűen, szakszerűen és indokoltan, továbbá az arányosság követelményeinek figyelembevételével alkalmazta a kényszerítő eszközt, így álláspontom szerint a bilincshasználat kapcsán alapjogsérelem nem történt. Különösen igaz ez azért, mert a panaszt szándékos bűncselekmény elkövetésén érték tetten, valamint magatartása kifejezetten agresszív volt.

4./ Mivel a panaszossal szembeni könnygáz használattal kapcsolatban nem áll rendelkezésre olyan bizonyíték, mely a kényszerítő eszköz használatát alátámasztaná, ezért ebben a kérdésben érdemben nem határoztam.

5./ A panaszos által sérelmezett másik körülmény az volt, hogy az udvaron kellett állnia az előállító helyiségbe történő befogadása előtt. Az Rtv. 18.§ (2) bekezdése alapján a Rendőrség gondoskodik a fogvatartott személy elhelyezéséről, melyet a Szolgálati Szabályzat 51. § (1) bekezdése azzal pontosít, hogy az „előállított személyt előállító vagy biztonságos őrzését szolgáló más helyiségben kell elhelyezni”.

A fenti jogszabályi kötelezettséget nem sértette az a panaszos által jelen esetben sérelmezett gyakorlat, mely szerint az előállított személyek egy részét a fogda udvarán helyezték el. Tekintettel arra, hogy az előállított személyek rendkívül nagy számban voltak jelen, a befogadás folyamatának átlagos idejét ezen objektív ok rendkívüli módon lelassította. Az előállítás ideje alatt készül el ugyanis a rendőri jelentés, amely csak akkor szolgálhat alapjául a további eljárásnak, ha kellően részletes, pontos és tartalmazza a megfelelő jogszabályi hivatkozásokat. Ez a tevékenység időigényes. Ugyancsak időigényes az előállított személy előállításában történő elhelyezése is.

Figyelemmel az előállítottak – már említett – nagy létszámára, az előállításra általában használatos helyiségek túlszűfoltak voltak, így nem volt megoldható minden előállított személy külön előállító helyiségben történő elhelyezése. A fogda udvarán történő elhelyezés megfelelt azonban azon fentebb említett jogszabályi kötelezettségnek, mely szerint a jogszabályi megfogalmazásból eredő vagylagosságnak megfelelően a biztonságos őrzést szolgáló más helyiségben is el lehet helyezni az előállított személyt, mely követelménynek a fogda udvara minden kétséget kizáróan megfelelt. Azon körülmény, hogy nevezettet a fogda udvarán állva várakoztatták, nem tekinthető embertelen és megalázó bánásmódnak.

6./ Nem állapítható meg alapjogsérelem a panaszos elhagyott úszószemüvegével, valamint cipőjével kapcsolatban, mert az eset önhibájából történt, illetőleg a rendőri jelentésből egyértelműen kiderül, hogy a cipő felkutatása eredménytelen maradt, ezért nem lehetett azt később utána vinni. Panaszának ezt a részét tehát úgyszintén elutasítom.

7./ Elutasítom a panasznak azon részét is, mely szerint a panaszossal méltatlanul üvöltöttek. Ezen döntésem során figyelembe vettem azt a videofelvételt, melyen a kérdéses intézkedés-sorozat került rögzítésre. Ezen jól látható, amint a panaszos több alkalommal erőszakosan akadályozza a vele szemben foganatosított intézkedést, valamint üvöltve közli a rendőrrel, hogy ő azt csinál amit, akar. Ennek során a felvétel 03:50 percénél kiabálva említi az egyik intézkedő „kurva anyját”, miközben testét láthatóan „elengedi”, és cipelteti magát. A fentiek, valamint az intézkedés során kialakult felfokozott idegállapot miatt történt az, hogy a panaszost a rabszállító gépjárműnél egyszeri alkalommal „gyíkgecinek” nevezték.

Egyébiránt az előbb ismertetett szóváltás tisztázására polgári bírósági úton van lehetőség, melynek során a bíróság minden bizonnyal összeméri azt is, hogy az intézkedés során a rendőrök és az intézkedés alá vont személy közül kinek a személyhez fűződő jogai milyen mértékben sérültek, és a sérelmek orvoslására milyen eszközök állhatnak rendelkezésre.

V.

A Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) II. rész, IX. fejezet IV. cím (*Jogorvoslat a nyomozás során*) 196. § (1) bekezdése szerint „*akit az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása érint, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.*” A Budapesti Nyomozó Ügyészségnek a helyszínen lévő képviselője a rendőröknek a panaszos Belgrád rakpartra történő szállítására adott utasítást, nyomozati cselekmények elvégzése céljából, melyekre sok is került (a panaszos őrizetbe vétele is megtörtént).

A büntetőeljárásnak alapvető garanciális eleme, hogy az azzal kapcsolatban előterjesztett panaszokat a nyomozást felügyelő szerv bírálja el. A jogalkotó azzal, hogy a folyamatban lévő büntetőügyekkel kapcsolatban a Be. megfelelő fejezetében önálló jogorvoslati utat biztosít, azt kívánja garantálni, hogy az ilyen panaszokkal kapcsolatos eljárást valóban az arra illetékes szerv folytassa le. A fentiek alapján a panasznak a Budapesti Nyomozó Ügyészségre szállítást követő részeit (kihallgatás időtartama, bilincshasználat, orvosi vizsgálat, a gyógyszereket érintő panasz, védekezéshez elégtelen idő) – hatáskör hiánya miatt – érdemben nem vizsgáltam.

VI.

A Panasztestületnek a jelen ügy kapcsán kialakított állásfoglalásában az előállítás időtartamára vonatkozóan tett megállapításaival és az azokból levont következtetésekkel a határozat III. részében foglalt indokok alapján nem értek egyet.

A Panasztestület állásfoglalásában a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét is megállapította azért, mert a helyszínen hangosbemondón keresztül folytatott felszólítások alkalmával nem mondták be a rendőri intézkedések pontos indokát.

A rendőri intézkedést megelőző felszólítás egyértelmű utalást tett arra, hogy a rendezvény jogellenes ezért kell a helyszínt elhagynia a felszólított személyeknek. A jogellenességre vonatkozó rendőrségi állítást az Rtv. szerint a panaszos a helyszínen nem mérlegelhetette, és engedelmességét sem tehetette mérlegelése eredményétől függővé. Ezen szigorú engedelmességi kötelezettség ellentételezéseként a törvény a panaszos részére –

függetlenül a rendőri közleménytől – jogorvoslati lehetőségként panaszjogot biztosít, és garanciális elemként a panaszt formális eljárás keretében rendeli elbírálni⁷.

A panaszos ebben az ügyben élt is jogorvoslati jogával, és a panaszának érdemi elbírálása a törvényi rendelkezéseknek megfelelő eljárásban jelen határozattal megtörtént. Ezért a Panasztestület fenti megállapításával nem értek egyet, az általa sérelmesnek tartott rendőri közlemény tartalma közvetve sem okozott jogtól való megfosztást, a panaszost jogsérelem miatt nem érte. A Panasztestületnek az említett állásfoglalásában a panaszos igazoltatása és előállításának jogalapja tekintetében tett megállapításaival és következtetéseivel minden tekintetben egyetértek.

E helyütt is hangsúlyozom, hogy az eljárás során szükségessé vált a panaszolt intézkedésben résztvevő rendőri erők által adott tájékoztatás tartalmának vizsgálata is, nevezetesen, hogy megjelölték-e a tér elhagyására történő felszólítás jogalapját. A Panasztestület állásfoglalásában több oldalon keresztül a panaszügyön túlmutató, általános, a rendezvény feloszlata jogszerűségét is érintő megállapításokat is tesz, ezért fontosnak tartom leszögezni, hogy a jelen határozat kizárólag a panaszban sérelmezett intézkedések jogszerűségét vizsgálja, és a lefolytatott közigazgatási eljárás nem terjedt ki – a fent írtak alapján nem is terjedhetett ki – a Panasztestület állásfoglalásában tett valamennyi megállapításra.

Mivel a Panasztestület állásfoglalásától való eltérések indokolását a törvény kizárólag a jelen határozatban foglaltakkal kapcsolatban teszi kötelezővé, ezért a Panasztestületnek az Erzsébet téri rendezvényekre összességében tett megállapításaira jelen határozatomban – eltérő megállapítások hiányában – nem térek ki.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény XII. fejezet 54. § (1) és (2) bekezdése;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;

⁷ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) és (2) bekezdése szerint akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 93/A. (7) bekezdése valamint a 93/B. § (1) bekezdése alapján az országos rendőrfőkapitány a panaszról a Független Rendészeti Panasztestület állásfoglalásának kézhezvételét követő tizenöt napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány határozatában eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.

Az intézkedést foganatosító szervhez benyújtott panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetője közigazgatási hatósági eljárásban bírálja el.

- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100.§ (1) bekezdés a) pontja valamint a (2) bekezdése, a 109. § (1) és (3) bekezdése;
- Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 196. § (1) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 19. § (1) bekezdése, 29. § (3) bekezdése, 30. § (1) bekezdése, 33. § (1) bekezdés a) pontja, valamint (4) bekezdése, 92. § (1) és (2) bekezdései, a 93/ A § (7) és (9) bekezdései;
- a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 14. § (3) bekezdése;
- a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 142/A. § (1) bekezdése;
- a helyszíni bírságolás részletes szabályairól szóló 10/2000. (II. 23.) BM rendelet 2. § (1) és (2) bekezdései,
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 74. §-a.

Budapest, 2010. július „ „

**Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány**